

Andrzej Matoga

Pawłowice, st. 1, gm. Michałów, woj.
kieleckie, AZP 93-61/7

Informator Archeologiczny : badania 31, 93

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

PAWŁOWICE, st. 1, gm. Michałów, woj. kieleckie, AZP 93-61/7

- depozyt (skarb) przedmiotów brązowych ze schyłku epoki brązu
- cmentarzysko kultury łużyckiej (późna faza wczesnej epoki żelaza)

Ratowniczo-sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 19 do 30 sierpnia przez mgr. Andrzeja Matogę (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ i Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Szósty sezon badań. Przebadano 83 m² w rejonie „dzikich” wybierzysk piasku w północno-wschodniej części cmentarzyska.

Grobów nie zarejestrowano, natrafiono natomiast na bogaty depozyt (skarb) przedmiotów brązowych o zapewne kultowym charakterze (obiekt nr 60). Składał się on z ułożonych bezpośrednio w piasku czterech naszyjników (leżały na sobie w układzie przypominającym rodzaj napierśnika) i spoczywającego tuż obok, dość dużego kubka glinianego, zawierającego: 3 bransolety, fragmenty celowo pogiętego naszyjnika, 16 paciorków wykonanych ze zwiniętej w rurkę taśmy (zapewne tworzących pierwotnie kolie), 30 niewielkich guziczków, większy guz, 3 odlane kółka oraz haczyk do wędki. Depozyt pochodzi najpewniej ze schyłku epoki brązu i łączy się z bogatym w rejonie Pawłowic osadnictwem kieleckiej odmiany grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej. W tej sytuacji położenie owego depozytu w sąsiedztwie grobów późnołużyckich uznać można za przypadek.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

POLETYŁY, st. 11, gm. Brańsk, woj. białostockie, AZP 45-84/57

- cmentarzysko(?) i osada kultury łużyckiej (epoka brązu — wczesna epoka żelaza)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 17 do 29 września przez mgr. Jerzego Maciejczuka (Muzeum Okręgowe w Białymstoku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 127 m²

Przebadano w całości zagrożony fragment stanowiska, w większości porośniętego lasem.

Na stanowisku nie zarejestrowano warstwy kulturowej, obiekty wystąpiły pod warstwą darni lub zalegającej pod nią 10-15-centymetrową warstwą podglebia. Odkryto 8 kolistych jam o średnicy od 0,9 do 1,8 m. Ich głębokość nie przekraczała 0,3 m. Większość obiektów to pozostałości palenisk (6 jam). Jeden obiekt był wkopem współczesnym, a jeden płytką jamą o charakterze gospodarczym, zawierającą kilkadziesiąt fragmentów ceramiki, z których częściowo zrekonstruowano 4 naczynia. Wyróżniono wśród nich: naczynie sitowate, naczynie jajowate z otworkami pod krawędzią i silnie schropowaconej powierzchni oraz naczynie chropowaczone o esowato ukształtowanym wylewie. Paleniska wypełniały jedynie pojedyncze fragmenty ceramiki, węgielki drzewne i duża ilość przepalonych kamieni. Poza obiektami materiał ceramiczny wystąpił tylko w warstwie podglebia wykopu 4.

Jedynym obiektem świadczącym o istnieniu w tym miejscu cmentarzyska była odkryta w trakcie inspekcji przed rozpoczęciem badań szczątkowo zachowana jama, o trudnym do ustalenia kształcie, wypełniona przepalonymi kośćmi ludzkimi. W grobie nie natrafiono na żaden materiał datujący.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Wyniki badań opracowano, opracowanie złożono w archiwum KZA w Białymstoku.

Badania nie będą kontynuowane.

PRZYMIŁOWICE, st. 9, gm. Olsztyn, woj. częstochowskie, AZP 88-50/33

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (środkowa epoka brązu – wczesna epoka żelaza)

Inwestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w październiku przez mgr. Iwonę Młodkowską-Przepiórkowską (Usługi Archeologiczno-Konserwatorskie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 33 m².

Stanowisko odkryto w trakcie badań powierzchniowych AZP. Stwierdzono niszczenie stanowiska w wyniku kopania piasku. Na powierzchni wybierzysk i nieużytków zalegały pojedyncze ułamki ceramiki. Zaobserwowano także kilka skupisk kamieni wapiennych. Uwagę skupiły fragmenty ogniska